

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0

8.juli 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-584/10 P, C-593/10 P og C-595/10 P	Yassin Abdullah Kadi mod Rådet (Appel) Påstand: Rettens afgørelse i sag T-85/09 ophæves. Indstævntes påstand om annullation af Kommissionens forordning 1190/2008 (1), for så vidt som han berøres heraf, forkastes som ugrundet. Indstævnte tilpligtes at betale omkostningerne	Dom	18.07.13
C-315/12	Metro Cash & Carry mod Skatteministeriet Spørgsmål 1: Skal direktiv 92/12 og forordning 3649/92 fortolkes således, at en erhvervsdrivende i en medlemsstat, der under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende sælger punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug i medlemsstaten, og som overleveres til en køber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, på sælgers forretningssted, uden at sælger bistår med transport eller med at arrangere transport, skal foretage (i) en prøvelse af, om købet af de punktafgiftspligtige varer sker med henblik på at indføre varerne til denne anden medlemsstat og (ii) en prøvelse af, om en sådan indførelse sker med henblik på privat eller erhvervsmæssig anvendelse? Spørgsmål 2: Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende ønskes oplyst, om den erhvervsdrivende ved salg af punktafgiftspligtige varer under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende ved prøvelsen skal	Dom	18.07.13

	<p>anvende formodningsregler om købers hensigt med de købte varer.</p> <p>Spørgsmål 3:</p> <p>Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende ønskes yderligere oplyst, om direktiv 92/12 og forordning 3649/92 skal fortolkes således, at en sælger som nævnt i spørgsmål 1 under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende skal nægte at imødekomme en købers ønske om køb af punktafgiftspligtige varer, hvis køberen ikke tilbyder at aflevere eksemplar 1 af det i artikel 4 i forordningen nævnte forenkledede ledsagedokument, såfremt formålet med købet er at anvende den punktafgiftspligtige vare erhvervsmæssigt i køberens hjemland? Spørgsmålet ønskes tillige besvaret for det tilfælde, at der skal anvendes formodningsregler som anført i spørgsmål 2.</p> <p>Spørgsmål 4.</p> <p>Medfører ikrafttrædelsen af direktiv 2008/118 og ophævelsen af direktiv 92/12 en ændring af retstilstanden i forhold til, hvad der fulgte af direktiv 92/12 i relation til besvarelsen af spørgsmål 1-3?</p> <p>Spørgsmål 5.</p> <p>Skal udtrykket "varer, som privatpersoner anskaffer til eget brug", jf. henholdsvis artikel 8 i direktiv 92/12 og artikel 32, stk. 1, i direktiv 2008/118, fortolkes således, at det omfatter eller kan omfatte indkøb af punktafgiftspligtige varer under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende? Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, ønskes oplyst, om købene da skal henføres til artikel 7 i direktiv 92/12 henholdsvis artikel 33 i direktiv 2008/118?</p>		
C-523/11 og C-585/11	<p>Prinz m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Udgør det en fællesskabsretligt ubegrundet begrænsning af retten til fri bevægelighed og ophold for unionsborgere i henhold til art. 20 og 21 TEUF, såfremt en tysk statsborger, som har fast bopæl i Tyskland, og som studerer ved en uddannelsesinstitution i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, kun ydes uddannelsesstøtte i henhold til Bundesausbildungsförderungsgesetz (lov om uddannelsesstøtte, herefter "BAföG") til studier ved den udenlandske uddannelsesinstitution i ét år, fordi den pågældende ikke forud for påbegyndelsen af sit udlandsophold havde haft fast bopæl i Tyskland i mindst tre år?</p>	Dom	18.07.13
C-261/11	<p>Kommissionen mod Danmark</p> <p>Påstand: at indføre og opretholde lovgivning om umiddelbar exitbeskatning af selskabers overførsel af aktiver til en anden medlemsstat uden at beskattes tilsvarende overførsler inden for Danmarks grænser har Danmark tilsidesat sine forpligtelser i henhold artikel 49 i TEUF og artikel 31 i EØS-aftalen. Kongeriget Danmark pålægges at betale sagens omkostninger</p>	Dom	18.07.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-225/12	<p>Demir</p> <p>Sagen vedrører: I. Skal artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at den finder anvendelse på en materiel og/eller formel betingelse for den første indrejsetilladelse, også selv om en sådan betingelse – som i denne sag en foreløbig opholdstilladelse – bl.a. har til formål at forhindre ulovlig indrejse og ulovligt ophold forud for indgivelse af ansøgning om en opholdstilladelse og for så vidt kan anses for en foranstaltning som omhandlet i præmis 85 i dommen af 21. oktober 2003 i de forenede sager C-317/01 og C-369/01, Abatay m.fl., der kan skærpes? II.a. Hvilken betydning skal der i denne sammenhæng tillægges kravet om lovligt ophold i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80? II.b Har det herved betydning, at indgivelse af en ansøgning efter national ret i sig selv skaber lovligt ophold, så længe ansøgningen ikke er afslået, eller har det kun betydning, at opholdet, inden en ansøgning indgives, efter national ret anses for ulovligt?</p>	GA	10.07.13
C-22/12	<p>Haasová</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse (såsom artikel 4 i lov nr. 381/2001 om aftaler om lovpligtig forsikring for skade forvoldt ved brug af motorkøretøjer og artikel 6 i [Den Tjekkiske Republiks] lov nr. 168/1999 Sb. om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj), hvorefter det civile ansvar for brug af motorkøretøjer ikke omfatter det ikke-økonomiske tab opgjort i et pengebeløb, som de efterladte har lidt som følge af et trafikuheld forvoldt ved brug af motorkøretøjer? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares med, at den ovennævnte nationale bestemmelse ikke er i strid med EU-forskrifterne, skal bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, 2 og 4, i lov nr. 381/2001 om aftaler om lovpligtig forsikring for skade forvoldt ved brug af motorkøretøjer og artikel 6 i [Den Tjekkiske Republiks] lov nr. 168/1999 Sb. om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj da fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den nationale ret i medfør af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 90/232/EØF [udelades] sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, tilkender de efterladte efter et trafikuheld forvoldt ved brug af motorkøretøjer, i deres egenskab af skadelidte, retten til erstatning for ikkeøkonomisk tab, herunder økonomisk kompensation?</p>	GA	11.07.13
C-57/12	<p>Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL mod Commissioncommunautairecommune</p> <p>Sagen vedrører: Skal sundhedsydelse i artikel 2, stk. 2, litra f), og sociale ydelse i artikel 2, stk. 2, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelse i det indre marked fortolkes således, at dagcentre i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i lov af 24. april 2008 udstedt af Commissioncommunautairecommune om</p>	Dom	11.07.13

	etablering af modtageinstitutioner og plejehjem for ældre, for så vidt som der derved ydes støtte og behandling, der er tilpasset den ældre persons tab af selvstændighed, og aftencentre i samme lovs forstand, for så vidt som der derved ydes støtte og sundhedspleje, som deres pårørende ikke kan give dem på varig basis, er udelukket fra direktivets anvendelsesområde?		
C-199/12- C-201/12	X m.fl. mod Minister voor Immigratie en Asiel Sagen vedrører bl.a.: 1) Udgør udlændinge med en homoseksuel orientering en bestemt social gruppe som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, herefter »direktivet«)?	GA	11.07.13
C-209/12	Walter Endress mod Allianz Lebensversicherungs-AG Sagen vedrører: Skal artikel 15, stk. 1, første punktum, i Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF (andet livsforsikringsdirektiv) under hensyntagen til artikel 31, stk. 1, i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse – som VVG's § 5a, stk. 2, fjerde punktum, som affattet ved tredje lov til gennemførelse af forsikringsretlige direktiver fra Rådet for De Europæiske Fællesskaber af 21. juli 1994 (tredje gennemførelseslov/EØF til VAG) – hvorefter en opsigelsesret eller en indsigelsesret udløber senest et år efter betaling af den første forsikringspræmie, selv når forsikringstageren ikke er underrettet om retten til opsigelse eller til at gøre indsigelse?	GA	11.07.13
C-262/12	Vent De Colèree a. Sagen vedrører: I betragtning af den ændrede finansieringsmåde af kompensationen for de meromkostninger, som er blevet pålagt Électricité de France og de i artikel 23 i lov nr. 46-628 af 8. april 1946 om nationalisering af elektricitets- og gasindustrien omhandlede ikke-nationaliserede distributører, på grund af forpligtelsen til at købe elektricitet udvundet i anlæg, der anvender vindenergi, til en højere pris end markedsprisen for den pågældende energi i medfør af lov nr. 2003-8 af 3. januar 2003, skal denne ordning da fremover anses for at være en statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelserne i artikel 87 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab?	GA	11.07.13
C-277/12	Drozdovs Sagen vedrører: 1) Er erstatning for ikke-økonomisk skade indregnet i det beløb, der skal dække personskade i medfør af artikel 3 i Rådets første direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1 og 2 i andet	GA	11.07.13

	<p>direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer? (1 – Bemærkning fra den spanske oversætter: Læs: artikel 1, stk. 2.) 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 3 i Rådets første direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1 og 2 i andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer da fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en regel i en medlemsstat, hvorefter det eksisterende erstatningsansvar i den pågældende medlemsstat begrænses – dvs. maksimumsbeløbet for erstatning for ikkeøkonomisk skade – ved at fastsætte en beløbsgrænse, som er væsentligt lavere end den i direktiverne og den nationale lovgivning fastsatte beløbsgrænse for så vidt angår forsikringsselskabers ansvar?</p>		
C-394/12	<p>Abdullahi</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 19 i forordning nr. 343/2003, sammenholdt med artikel 18 i forordning nr. 343/2003, fortolkes således, at en medlemsstat, der meddeler sit samtykke i henhold til disse bestemmelser, er den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning i henhold til artikel 16, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 343/2003, eller er den nationale prøvelsesinstans, hvis den under en klagesag efter artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 343/2003 – uafhængigt af dette samtykke – når til den opfattelse, at en anden stat er ansvarlig i henhold til kapitel III i forordning nr. 343/2003 (også når der ikke er rettet en anmodning om overtagelse til denne stat, eller denne ikke meddeler sit samtykke), i henhold til EU-retten forpligtet til at fastslå denne anden medlemsstats ansvar som bindende for sagen om afgørelse vedrørende klagen? Findes der for så vidt en subjektiv ret for enhver asylansøger til at få sin asylansøgning behandlet af en bestemt medlemsstat, der er ansvarlig efter disse ansvarskriterier? 2. Skal artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 343/2003 fortolkes således, at den medlemsstat, hvori den første ulovlige indrejse fandt sted (»første medlemsstat«), skal anerkende sit ansvar for behandlingen af en asylansøgning fra en tredjelandstatsborger, når der foreligger følgende faktiske omstændigheder: En tredjelandstatsborger indrejser ulovligt fra et tredjeland i den pågældende første medlemsstat. Den pågældende tredjelandstatsborger indgiver ikke en asylansøgning i denne medlemsstat. Tredjelandstatsborgeren udrejser derefter til et tredjeland. Mindre end tre måneder senere indrejser den pågældende tredjelandstatsborger ulovligt fra et tredjeland i en anden EU-medlemsstat (»den anden medlemsstat«). Fra denne anden medlemsstat rejser den pågældende tredjelandstatsborger straks direkte videre til en tredje medlemsstat og indgiver dér sin første asylansøgning. På dette tidspunkt er der forløbet mindre end 12 måneder fra den ulovlige indrejse i den første medlemsstat. 3. Skal der, uafhængigt af besvarelsen af spørgsmål 2, anlægges en anden bedømmelse af den medlemsstat, der er primært ansvarlig i henhold til forordning</p>	GA	11.07.13

	nr. 343/2003, når der ved den i spørgsmål 2 nævnte »første medlemsstat« er tale om en medlemsstat, hvor det er konstateret, at dets asylsystem udviser systemmæssige mangler, som svarer til de mangler, der er beskrevet i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21.1.2011, sag 30 696/09, M.S.S., uagtet Domstolens dom af 21.12.2012 i de forenede sager C-411/10 og C-493/10? Kan det f.eks. navnlig på forhånd lægges til grund, at et ophold i en sådan medlemsstat ikke er egnet til at udgøre sådanne faktiske omstændigheder, der kan begrunde ansvar i henhold til artikel 10 i forordning nr. 343/2003?		
C-409/11	Csonka m.fl. Mod Magyar Állam (den ungarske stat) Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (72/166/EØF)?	Dom	11.07.13
C-412/11	Backaldrin Österreich The Kornspitz Company Sagen vedrører: 1. Er et varemærke blevet til »en almindelig betegnelse for en vare eller tjenesteydelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis a. de erhvervsdrivende, selv om de er vidende om, at der er tale om en oprindelsesangivelse, dog som regel ikke gør dette klart for de endelige forbrugere, og b. de endelige forbrugere (også) af denne grund ikke længere opfatter varemærket som en oprindelsesangivelse, men som almindelig betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret? 2. Foreligger der allerede »passivitet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis varemærkeindehaveren forholder sig passiv, selv om de erhvervsdrivende ikke gør kunderne opmærksom på, at der er tale om et registreret varemærke? 3. Skal rettighederne til et varemærke, der som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse for de endelige forbrugere, men ikke inden for handelen, anses for at være fortabt, hvis – og kun hvis – de endelige forbrugere er afhængige af denne betegnelse, fordi der ikke findes ligeværdige alternativer?	Dom	11.07.13
C-521/11	Amazon.com International Sales e.a. Fortolkningen af art. 2 og art. 5, stk. 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet?	Dom	11.07.13
C-657/11	BELGIAN ELECTRONIC SORTING TECHNOLOGY mod Bert PEELAERS m.fl. Sagen vedrører: Skal begrebet »reklame« i artikel 2 i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame og i artikel 2 i direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame fortolkes således, at det omfatter dels registrering og brug af et domænenavn, dels brug af metatags i en websides metadata?	Dom	11.07.13
C-201/11 P	Union of European Football Associations (UEFA) mod Europa-Kommissionen Påstande: Appellanten har gjort gældende, at den appellerede	Dom	18.07.13

	<p>dom bør ophæves af følgende grunde:</p> <p>a) Retten har begået en retlig fejl ved anvendelsen af direktiv 89/552 (1) med hensyn såvel til kravene om klarhed og gennemsigtighed som til betegnelsen af europamesterskaberne i fodbold som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse.</p> <p>b) Retten har begået en retlig fejl ved anvendelsen af traktatens konkurrencebestemmelser. DA C 204/16 Den Europæiske Unions Tidende 9.7.2011</p> <p>c) Retten har begået en retlig fejl ved anvendelsen af traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser og proportionalitet.</p> <p>d) Retten har begået en retlig fejl ved gennemførelsen af UEFA's ejendomsret.</p> <p>e) Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at den anfægtede beslutning indeholdt en tilstrækkelig begrundelse vedrørende i) betegnelsen af europamesterskaberne i fodbold som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, ii) konkurrence, iii) fri udveksling af tjenesteydelser og iv) ejendomsret.</p>		
C-204/11 P	<p>Fédération internationale de football association (FIFA-sagerne) mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstand:</p> <p>— Rettens dom af 17. februar 2011 i sag T-385/07 stadfæstes med hensyn til formaliteten</p> <p>— Rettens dom af 17. februar 2011 i sag T-385/07 ophæves med hensyn til realiteten for så vidt som det i domskonklusionen tiltrædes, at »non-prime«-kampe ved FIFA World Cup™ blev optaget på Belgiens liste over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse som omhandlet i direktivet</p> <p>— Domstolen afsiger selv endelig dom i medfør af artikel 61 i statuten for Domstolen</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale FIFA's omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og den foreliggende appel</p>	Dom	18.07.13
C-205/11 P	<p>Fédération internationale de football association (FIFA) mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande:</p> <p>— Rettens dom af 17. februar 2011 i sag T-68/08 stadfæstes med hensyn til formaliteten</p> <p>— Rettens dom af 17. februar 2011 i sag T-68/08 ophæves med hensyn til realiteten for så vidt som det i domskonklusionen tiltrædes, at »non-prime«-kampe ved FIFA World Cup™ blev optaget på Det Forenede Kongeriges liste over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse som omhandlet i direktivet</p> <p>— Domstolen afsiger selv endelig dom i medfør af artikel 61 i statuten for Domstolen</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale FIFA's omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og den foreliggende appel.</p>	Dom	18.07.13
C-272/12 P	<p>Irland m.fl. mod Kommissionen (Appel)</p> <p>Påstand: Dom afsagt den 21. marts 2012 af Den Europæiske Unions Ret (Fjerde Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV og T-69/06 RENV, Irland m.fl. mod Kommissionen,</p>	GA	18.07.13

	ophæves. Sagerne hjemvises til Retten til fornyet behandling. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.		
C-176/12	<p>Association de médiation sociale mod Union locale des syndicats CGT</p> <p>Hichem Laboubi Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône Confédération générale du travail (CGT)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan den grundlæggende ret til information og høring af arbejdstagerne i en virksomhed, der anerkendes i artikel 27 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som præciseret ved bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab, påberåbes i en tvist mellem private med henblik på, at det efterprøves, om en national foranstaltning til gennemførelse af direktivet er i overensstemmelse [hermed]? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at de er til hinder for en national lovbestemmelse, hvorefter arbejdstagere, der er ansat i henhold til en lærlingekontrakt, en »contrat initiative emploi« (beskæftigelsesinitiaftale), en »contrat d'accompagnement dans l'emploi« (aftale om støttet beskæftigelse) eller en »contrat de professionnalisation« (aftale om erhvervelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer), ikke indgår i beregningen af antallet af virksomhedens ansatte, bl.a. med henblik på fastsættelse af de lovmæssige tærskler for, hvornår der skal etableres organer til repræsentation af arbejdstagerne?</p>	GA	18.07.13
C-211/12	<p>Martini SpA (appellant) mod Ministero delle Attività Produttive (Ministeriet for Industri, kontraappellant)</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 35 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 (EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1) fortolkes således, at den i forordningen fastlagte sanktion i form af fuldstændig fortabelse af den sikkerhedsstillelse, som pålægges EF-erhvervsdrivende efter opnåelse af en import- eller eksportlicens vedrørende et [org. s. 5] produkt, der er omfattet af den fælles markedsordning for korn, forfølger det grundlæggende formål om at forebygge manglende overholdelse af en hovedforpligtelse (eksempelvis den faktiske ind- eller udførsel af de i den pågældende licens anførte korntyper), som de ovennævnte erhvervsdrivende er forpligtede til at overholde med henvisning til den transaktion, for hvilken de har fået udstedt licensen og erlagt den respektive sikkerhedsstillelse? 2) Skal bestemmelserne i artikel 35, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000 for så vidt angår den del, som fastsætter fristerne og procedurerne for frigivelse af den sikkerhedsstillelse, der erlægges i forbindelse med udstedelse af en importlicens, fortolkes således, at i tilfælde af manglende overholdelse af en sekundær forpligtelse, specielt i form af den forsinkede forelæggelse af beviset for en korrekt udført indførsel (og den heraf følgende forsinkede fremsættelse af anmodningen om frigivelse af sikkerhedsstillelsen), skal størrelsen på den anvendte sanktion fastlægges uafhængigt af størrelsen på den specifikke sikkerhedsstillelse, som fuldstændigt fortages i tilfælde af manglende overholdelse af hovedforpligtelsen vedrørende den pågældende indførsel, idet sanktionen i særlig grad fastlægges under hensyn til det sædvanlige beløb for en sikkerhedsstillelse,</p>	Dom	18.07.13

	<p>som anvendes med hensyn til hovedparten af indførslerne af produkter af samme type, der har fundet sted i løbet af referenceperioden? 3) Skal artikel 35, stk. 4, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 for så vidt angår den del, hvori det fastsættes, at »[h]ar der for et bestemt produkt været licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelsen, anvendes den laveste sats for indførslen [...] ved beregning af det beløb, der fortabes«, fortolkes således, at såfremt en indførsel af korn er blevet udført korrekt af en EF-erhvervsdrivende, skal den manglende overholdelse af den fastlagte frist for [org. s. 6] forelæggelse af beviset for den gennemførte indførsel i Fællesskabet sanktioneres med et beløb, der beregnes på grundlag af den laveste sats for sikkerhedsstillelsen, som var gældende på tidspunktet for indførsel af produktet, uafhængigt af, om de særlige toldbetingelser har været anvendt (som anført af Martini) eller udelukkende i tilfælde af at de pågældende særlige toldbetingelser (som anført af den italienske stat) har været anvendt?</p>		
C-234/12	<p>Sky Italia s.r.l. mod Autorità per le Garanzienelle Comunicazioni m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4 i direktiv 2010/13/EU, det almindelige lighedsprincip og reglerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om fri udveksling af tjenesteydelser, etableringsret og frie kapitalbevægelser fortolkes således, at de er til hinder for de bestemmelser, som er indeholdt i artikel 38, stk. 5, i lovdekret nr. 177/2005, der fastsætter grænser for reklamesendetiden for selskaber, der udbyder betalings-tv, som er lavere end dem, der er fastsat for selskaber, der udbyder frit tilgængeligt tv? 2) Er artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolket i lyset af artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, navnlig princippet om informationspluralisme, til hinder for de bestemmelser, som er indeholdt i artikel 38, stk. 5, i lovdekret nr. 177/2005, der fastsætter grænser for reklamesendetiden for selskaber, der udbyder betalings-tv, som er lavere end dem, der er fastsat for selskaber, der udbyder frit tilgængeligt tv, hvilket medfører en konkurrenceforvridning og fremmer skabelsen – eller styrkelsen – af dominerende stillinger på markedet for tv-reklamer?</p>	Dom	18.07.13
C-252/12	<p>Specsavers International Healthcare e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af EF-varemærkeforordningens artikel 9, stk. 1, litra b) og c), samt artikel 15 og 51: A. Når en erhvervsdrivende har særskilte EF-varemærkeregistreringer for (i) et figurmærke (ii) et ordmærke og bruger de to sammen, kan en sådan brug da udgøre brug af figurmærket hvad angår artikel 15 og 51 i forordning nr. 207/2009? I bekræftende fald, hvordan skal spørgsmålet om brug af figurmærket da vurderes? B. Gør det en forskel, hvis: (i) ordmærket lægges hen over figurmærket? (ii) den erhvervsdrivende også har det sammensatte varemærke, der består af figurmærket og ordmærket, registreret som EF-varemærke? C. Afhænger besvarelsen af A eller B af, om figurmærket og ordene af gennemsynsforbrugeren opfattes som (i) særskilte tegn eller (ii) som tegn med uafhængige særprægede roller? I bekræftende fald, hvordan? D. Når et EF-varemærke</p>	Dom	18.07.13

	<p>ikke er registreret i farver, men indehaveren har gjort omfattende brug heraf i en bestemt farve eller farvesammensætning, således at en betydelig del af offentligheden (i en del af, men ikke i hele Fællesskabet) forbinder det med denne farve eller farvesammensætning, er den farve eller de farver, som sagsøgte bruger for det tegn, der er klaget over, relevant for den samlede vurdering af (i) risikoen for forveksling i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), eller (ii) den utilbørlige udnyttelse i henhold til artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009? I bekræftende fald, hvordan? E. I bekræftende fald, er det da relevant som en del af den samlede vurdering, at en betydelig del af offentligheden forbinder sagsøgte selv med farven eller en bestemt farvesammensætning, som sagsøgte bruger for det tegn, der er klaget over?</p>		
C-285/12	<p>AboubacarDiakite mod Commissairegénéralauxréfugiés et auxapatrides</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 15, litra c), i Rådet for Den Europæiske Unions direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, fortolkes således, at denne bestemmelse udelukkende giver beskyttelse, såfremt der foreligger en »intern væbnet konflikt« som fortolket i den humanitære folkeret, og navnlig under henvisning til artikel 3, som i samme ordlyd findes i de fire Genevekonventioner af 12. august 1949 (om henholdsvis forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, om forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen, om behandling af krigsfanger og om beskyttelse af civile personer i krigstid)? Såfremt begrebet »intern væbnet konflikt« i direktivets artikel 15, litra c), skal fortolkes selvstændigt i forhold til artikel 3, som i samme ordlyd findes i de fire Genevekonventioner af 12. august 1949, hvilke kriterier skal da anvendes ved vurdering af, om der foreligger en sådan »intern væbnet konflikt«?</p>	GA	18.07.13
C-300/12	<p>Ibero Tours</p> <p>Sagen vedrører: 1. Følger det af principperne i Den Europæiske Unions Domstol dom af 24. oktober 1996, sag C-317/94, Elida Gibbs, Sml. I, s. 5339, at der også sker en nedsættelse af afgiftsgrundlaget inden for rammerne af en distributionskæde, såfremt en formidler (her et rejsebureau) godtgør modtageren (her rejsekunden) af den transaktion, som han har formidlet (her rejsearrangørens ydelse til rejsekunden), en del af prisen på den formidlede transaktion. 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Finder principperne i Elida Gibbs-dommen også anvendelse, såfremt kun den transaktion, der er formidlet for rejsearrangøren, men ikke rejsebureauets formidling, er omfattet af særordningen i henhold til artikel 26 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter? 3. Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Er en medlemsstat, der korrekt har gennemført artikel 11, punkt C, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, kun berettiget til at afslå en nedsættelse af</p>	GA	18.07.13

	<p>afgiftsgrundlaget, hvor den formidlede ydelse er afgiftsfri, såfremt medlemsstaten ved sin udnyttelse af bemyndigelsen i henhold til denne bestemmelse har indført supplerende betingelser med henblik på af afslå nedsættelse?</p>		
C-299/12	<p>GREEN - SWAN PHARMACEUTICALS CR</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er følgende sundhedsanprisning: »Præparatet indeholder også calcium og vitamin D3, som hjælper med at nedsætte risikoen for at udvikle osteoporose og brud«, en anprisning af en reduceret risikofaktor for sygdom i den i artikel 2, stk. 2, nr. 6), i forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved</p> <p>Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010, omhandlede forstand, selv om det ikke er udtrykkeligt antydnet i denne anprisning, at indtagelsen af dette præparat i betydelig grad reducerer en risikofaktor for udvikling af nævnte sygdom? 2) Omfatter begrebet varemærker og handelsbetegnelser i den i artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010, omhandlede forstand, også en kommerciel meddelelse på produktets emballage? 3) Skal overgangsbestemmelsen i artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010, fortolkes som en henvisning til (alle) fødevarer, der fandtes inden den 1. januar 2005, eller til fødevarer, som er forsynet med et varemærke eller handelsbetegnelser, og som fandtes i den form før den nævnte dato?</p>	Dom	18.07.13
C-414/11	<p>DaiichiSankyo et Sanofi- Aventis Deutschland Mod DEMO</p> <p>AnonymosViomichanikikaiEmporikiEtariaFarmakon</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af TRIPs-aftalens artikel 27 om rammerne for patentering? Samt fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler?</p>	Dom	18.07.13
C-426/11	<p>Alemo-Herron m.fl. mod Parkwood Leisure Limited</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter?</p>	Dom	18.07.13
C-356/12	<p>Glatzel</p> <p>Sagen vedrører: Er punkt 6.4. i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18) i den affattelse, der følger af Kommissionens direktiv 2009/113/EF af 25. august 2009 (EUT L 223 af 26.8.2009, s. 31) foreneligt med artikel 20, artikel 21, stk. 1, og artikel 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i det omfang, denne bestemmelse – uden mulighed for undtagelse – af ansøgere om et kørekort i kategorierne C1 og C1E kræver en synsstyrke på mindst 0,1 på det dårligste øje, selv om disse personer ser med begge øjne og har et normalt synsfelt på begge øjne?</p>	GA	18.07.13

C-520/11	<p>Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik</p> <p>Påstande: Den Franske Republik har, idet den ikke har gennemført Kommissionens beslutning 2009/726/EF af 24. september 2009, hvorved Frankrig tilpligtes at suspendere anvendelsen af sine foranstaltninger om forbud mod, at der føres mælk og mejeriprodukter til konsum ind på Frankrigs område fra bedrifter, hvor der er et bekræftet tilfælde af klassisk scrapie, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 288 TEUF. Den Franske Republik tilpligtes at betalesagensomkostninger.</p>	Dom	18.07.13
----------	--	-----	----------